Ne transmite cumva preotul C. Sturzu de la MMB că BOR a făcut noncombat la referendum?

Au trecut câteva zile de la referendumul constituțional care ar fi trebuit să dea o garanție în plus că statul român nu va accepta căsătoriile sau alte forme de conviețuire persoanelor homosexuale, așa cum prevede Codul Civil.

Referendumul a fost invalidat din pricina prezenței mici la vot. Patriarhia Română, principala responsabilă pentru acest referendum, nu pare a-și găsi cuvintele cu care să explice poporului pentru ce nu a fost în stare să îi convingă să iasă la urne.

Cea mai simplă și adevărată explicație este aceea că ierarhia românească s-a făcut părtașă la erezie la sinodul mincinos din Creta, iar acesta este semnul abandonării de către Dumnezeu și un motiv foarte bun pentru pocăință și renunțarea la ecumenismul eretic acceptat în Creta.

Refuzând să dea această explicație poporului, Patriarhia Română se refugiază în explicații uluitoare, numind referendumul un "succes nedeplin" (expresia neverosimilă „succes nedeplin" pare a fi înrudită cu expresia ecumenistă „biserici nedepline", fiind din același catalog lingvistic în care s-au scris documentele eretice ale minciunosinodului din Creta), acuzând secularizarea societății românești pentru acest eșec, de ca și când secularizarea nu s-ar fi produs din pricina incompetenței preoților și a „ecumenismului bun" practicat de ierarhi cu ereticii și schismaticii (și numai de către ei, de vreme ce se pare că unii dintre partenerii de ecumenism bun i-au lăsat în offside, nesprijinindu-i în demersul lor constituțional).

Nu putem să nu ne întrebăm dacă în locul unui bun chivernisitor ca Patriarhul Daniel pe tronul patriarhal ar fi stat un duhovnic smerit ca Părintele Iustin Pârvu sau cineva ca Patriarhul Pavle al sârbilor, oare câți români ar fi ieșit la chemarea împotriva forțării înțelesului căsătoriei? Oare un asemenea patriarh s-ar fi temut de amenințările Elisabetei Prodromu din Creta sau de pedeapsa veșnică a iadului pentru cel ce se face părtaș la erezia cumplită a ecumenismului?

Una dintre cele mai halucinante explicații, date de către slujbașii Patriarhiei, aparține preotului Constantin Sturzu, consilier al mitropolitului Teofan al Moldovei. La data de 8 octombrie 2018, pe contul sfinției sale de Facebook, preotul Sturzu scrie un comunicat năucitor din care rezultă că... invalidarea referendumului este un lucru foarte bun, pentru că dacă am fi câștigat referendumul cu 99% și cu vreo 80% participare, atunci lucrurile ar fi fost cu adevărat periculoase și ne-am fi culcat pe laurii victoriei și ai impresiei greșite că suntem un popor creștin, cu repercusiuni grave pentru viața noastră duhovnicească.

Trezindu-ne din absurdul complet al acestei afirmații, să încercăm să o înțelegem puțin. Prima întrebare care se pune este cea din titlu: **încearcă preotul Sturzu să ne spună că de fapt BOR a făcut noncombat la acest referendum pentru a-și prezerva smerenia și pocăința și a nu cădea în trufia că păstorește un popor creștin** sau pur și simplu durerea eșecului l-a determinat pe oficialul MMB să-și piardă uzul rațiunii și să nu mai știe ce spune?

O minimă analiză a acestor cuvinte șocante ne arată că **scopul acestui referendum fusese tocmai să fie câștigat cu 80% prezență și cu 99% voturi DA**. Îmi place să cred că pentru asta s-au mobilizat toți cei ce au făcut acest

referendum, nu pentru a pierde rușinos și a face dușuri reci după aceea pentru a se trezi la realitate. Dacă nu erau treziți la realitate, nu trebuia să intre într-o luptă în care au jucat destinul copiilor noștri și mântuirea sufletelor tuturor românilor trăitori în această generație.

Dacă am fi câștigat acest referendum cu 99% DA și cu 80% din populație votând, atunci nu ne-am fi amăgit că suntem un popor creștin, așa cum spune consilierul mitropolitului Teofan, ci chiar am fi fost un popor creștin, alături de care lupta Dumnezeu Însuși. Pentru ca acest lucru să se întâmple însă ar fi fost necesar ca acest popor creștin să reacționeze din timp la căderea în erezie a ierarhiei sale și să țină linia morală a Bisericii, nu etica situațională a lumii contemporane.

Preotul Sturzu ne asigură însă că din acest eșec vine harul lui Dumnezeu, deoarece, după calculele sfinției sale, odată pierdut acest referendum noi ne vom adânci într-o smerenie și o pocăință profunde, care vor aduce la sfârșit harul divin, iar când vom avea în sfârșit harul divin, spune consilierul mitropolitan, cine ne va sta împotrivă? Îmi pare rău să îl dezamăgesc pe părintele consilier, dar patriarhul României și-a asumat acest eșec ca pe un "succes nedeplin". Se pare că va mai dura ceva până când Preafericirea Sa se va smeri și pocăi și va dobândi în sfârșit harul divin.

Întrebare de copil de clasa I, care merge la prima oră de Religie, la școala din sat: **Acum unde vă este harul divin, părinte?** Nu sunteți preoți și ierarhi, nu ați primit harul divin la hirotonire? Pentru ce aveți nevoie să pierdeți un referendum pentru a începe să vă pocăiți și a primi harul divin? **Dacă tot doriți să vă pocăiți, pocăiți-vă pentru participarea la minciunosinodul din Creta, lepădați-vă de acele decizii eretice și veți vedea atunci că nu vă va mai putea sta nimeni înainte.**

Ceea ce este absolut fascinant este că aceste cuvinte au primit 490 de like-uri până acum, postarea fiind distribuită de 126 de ori. Mai e ceva de spus?

Mai e ceva de spus despre nivelul spiritual al ierarhiei noastre. Noi, credincioșii ortodocși români, nu avem nevoie de terapia cu dușuri reci pentru a ne trezi la realitate, deoarece suntem ancorați în aceasta zi de zi. Avem în schimb nevoie de preoți și ierarhi care să ne conducă spre mântuire și să asigure continuitatea Sfintei Biserici Ortodoxe Române prin epoci până la sfârșitul veacurilor. În acest

moment, ierarhii și preoții din preajma lor au lăsat turma în paragină, ea fiind actualmente decimată de lupii cei înțelegători ai ereziei, de imoralitate și de rătăcirea celor care, rămași fără păstori, se fac pe sine păstori, făcând ca rătăcirea lor să fie mai cumplită decât cea a păstorilor lor care i-au abandonat.

În tot acest peisaj dezolant, ierarhii români caută răspunsuri la paradoxul cretan, iar unii dintre consilierii lor par a clădi castele în Spania, vorba franțuzului. Ca și până acum, va trebui să ne apărăm familiile și mântuirea cum putem, cu ajutorul bunului Dumnezeu.